

*SUURE-JAANI
SEGAKOOR*

«ILMATAR»

75

aastane

A-97726

KOOR MINEVIKUS
ja
TÄNAPÄEVAL

*Segakoori „Ilmatar“ 75 a. juubelile
pühendatud pidustuste*

K A V A

7. ja 8. juulil 1962. a. Suure-Jaanis

KOOR MINEVIKUS

ja

TÄNAPÄEVAL

Õpetaja K. K. K. ja
õpilaste ühine

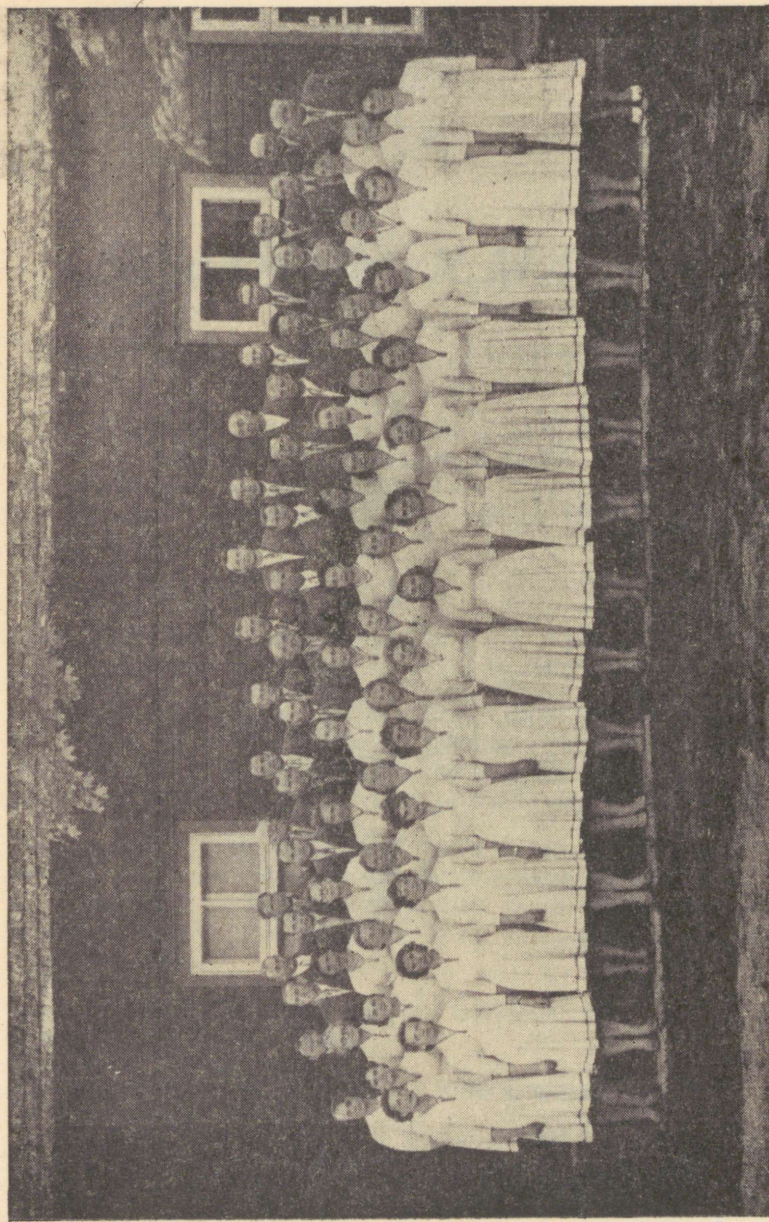
K. K. K.

7. ja 8. juulil 1907. a. Suure-Jaani

TARTU ÜLIKOOL

RAAMATUKOOL

ARHIIVKOGU

Segakoor «Ilmatar» 1962. aastal. Keskel koorijuhut Mare Erik.

Segakoorile «ILMATAR»

Lugupeetud lauluveteranid, Suure-Jaani segakoori «Ilmatar» lauljad!

Teie segakoori 75 a. juubel toimub päevil, mil kogu meie nõukogude rahvas on aktiivselt lülitunud NLKP XXII kongressi poolt püstitatud ülesannete täitmisele. Iga meie päev on rikas suurepäraestest töövõitudest, rahvahulkade töökingitustest armastatud kodumaale.

Päevad täis tööd, rõõmu ja laulu.

Aastakümneid viljeldud laulukunst on liitnud meie tänase juubelikollektiivi ühtseks ja tugevaks tervikuks.

Tänu koorijuhtide ja lauljate tublile ühistööle on selgeks õpitud ja ette kantud ka mitmeid raskemaid kooriteoseid. Segakoori «Ilmatar» koorilaulu tuntakse paljudes meie vabariigi rajoonides kui alati reibast, siirast ja sütitavat.

Tänu teile, tublid lauluveteranid, kes nii pikka aega on südilt aidanud edasi kanda nõukogude koorilaulukultuuri. Jätkugu teil ka edaspidi armastust ja jõudu kauni laulukultuuri viljelemisel. Kroonigu teie laulu kõikjal edu ja loomingu-line vaimustus.

Laskem rõkatavat laulu meie tublidest inimestest, tööst, õnnest, rahust ja sõprusel!

Rein Uusmaa,

Viljandi Rajooni TSN Täitevkomitee
Kultuuriosakonna juhataja

Noorust ja reipust veel kauaks, kauaks!

Minu esimene kokkupuude «Ilmatariga» toimus 1892. a. suvel kontserdil Enge pargis. Peokõne pidas Joosep Kapp, kes rääkis rahvale muusikast, sealjuures tõstis esile peamiselt J. S. Bachi loomingut. Kontsert ja kõne olid mulle tõsiseks elamuks.

Sellest ajast sai «Ilmatar» minu esimeseks muusikaliseks innustajaks ja kasvatajaks. «Ilmatari» seltsi korraldusel kuulsin ma esimesi heasisulisi kontserte. Minu vaimseks isaks ja tee-

näitajaks sai hingestatud muusikamees koorijuht Hans Kapp, kes hiljem suunas mind muusikat õppima oma venna, vaimustatud ilmatarlase Artur Kapi juurde. Viimane avas mulle tee Peterburi konservatooriumi. Järgneval raskel, aga huvitaval teekonnal oli jälle «Ilmatar», kellega olin pidevalt kontaktis, mulle vaimseks ja moraalseks toeks. Ta oli nagu teetähiseks, mille juures ma sageli peatusin ja oma teed valides nõu pidasin.

Aastaid oleme koos rühkinud, koos oleme püüdnud täiuse poole, koos oleme vanakski saanud. Kuid iialgi ei saa ma unustada neid aegu, mil me töötasime õilsale kunstile pühenduda. See oli tõesti ilusam periood minu elus.

Soovin südamest, et «Ilmatari» laulukoor veel kauaks noorena, energilisena ja reipana püsima jääks!

Mart Saar

Kilde Suure-Jaanist ja «Ilmatarist»

Minu mälestused Suure-Jaani «Ilmatari» seltsist ja koorist ei ole küll kuigi rikkalikud, kuid need on jätnud minu mällu siiski päris sügavad jäljed kogu eluks. Sealjuures pole niivõrd olulised minu otsesed kokkupuuted nende tegevusega, kuivõrd nende ümber valitsev muusikaline õhkkond, mis ei jätnud mõju avaldamata ka minu heliloojaks kujunemisel.

Noorpõlves, mil õppisin alles Tallinna Konservatooriumis, külastasin sageli Suure-Jaanit. Üliõpilasena olen korduvalt esinenud pianistina «Ilmatari» korraldatud kontsertidel. Eriti hästi on mees esinemine 21. juunil 1930. a. minu onu Hans Kapi 60. sünnipäeva ja 40-aastase pedagoogilise tegevuse tähistamiseks korraldatud kontserdil. Mängisin tol korral Griegi sonaadi I osa ning oma etüüdi klaverile «Mere meeleolu». Harutihti tuli mul tegelda ka «Ilmatari» segakooriga, õpetada laule ja mõnel korral

isegi juhatada teda. Eriti sügavasti jäi mulle meelde üks juhtum, võib-olla isegi pisut koomiline. Lugu ise oli nii.

Minu onu haigestus ja palus mind õpetada koorile eelseisva kontserdi laule. Tegingi seda ja nagu mulle näis, kaunis kohusetruult. Kontserdi päeval oli onu ikka veel haige ja nii tuli mul koori juhatada ka kontserdil. Saalis viibis ka minu isa Artur Kapp, kelle juures õppisin tol ajal kompositsiooni. Kui koor hakkas laulma tema laulu «Ei roosisid mul paku ta», siis läksin nii «verest ära», et see kandus üle ka koorile. Kui jõudsime salmi kordamiseni, alustas koor ebaõigest toonist ja kogu laul eba-

õnnestus. Siis astus isa ise lavale ja, vaadanud korraks kurjalt minule, hakkas ise juhatama algusest sama laulu. Kuid koor eksis nagu kiuste jälle samal kohal ja laul oli jälle «mokas».

Alles nüüd, tagantjärele, mõistan, milles oli viga. Õppinud laulu kogu aeg klaveri toetusel, mis aga esinemisel puudus, ei osanud koor tabada tonaalsust iseseisvalt kuulmise järgi. Ehkki minu enesetunnet rahuldab see, et ka isa ei saanud hakkama, tundsin oma vea ära ja rääkisin sellest ka isale. Niisugune on minu huvitavam mälestus otsesest kokkupuutest «Ilmatari» tegeliku tööga.

Kuid nagu eelpool mainisin, mõjutas mind sügavalt kogu kohalik muusikaline õhkkond ja peale selle veel Suure-Jaani loodus ise. Käisime tihti onupoja Villem Kapiga Lehola-Lembitu linnamäel, otsides sealt rahvakangelase Lembitu muistse linnuse jälgi. Käisime ka mäel, kuhu muistendi järgi olid maetud vanad eestlased, kes langesid võitluses saksa penirüütlitega. Sageli käisin ma kalmistul Köhleri hauamonumendi juures. Kõik see jättis minu hinge sügavad jäljed ja kes teab, võib-olla onupoja ooper «Lembitu» ja minu ballett «Kalevipoeg» ning ooper «Tasuleegid», mida meil läks korda luua, kujunesid meis just nende Suure-Jaani mälestuste mõjul.

Neid muljeid õnnestus meil edasi anda oma loomingus aga nõukogude võimu päevil, mil sisult sotsialistliku ja vormilt rahvusliku kunsti õitseng saavutas laiahaardelise hoo ja loomuliku arenguna määras meiegi kui heliloojate kujunemistee.

Nüüd, kommunismi ülesehitamise päevil, mil kunst areneb üha tõusva hooga, tahaksin isiklikult «Ilmatari» segakoorile tema 75-aastase tegevuse juubelipäeval soovida kõige suuremaid loominguulisi edusamme nõukogude kunsti edasisel viljelemisel ja rahvahulkadesse viimisel!

Eugen Kapp

Mõtteid «Ilmatar» 75 a. juubeli puhul

Möödunud sajand...

Prantsuse revolutsiooni ja valgustusaja üllad humanistlikud ideed murdsid tee orjastatud Balti rahvaste juurde. Eesti progressiivselt mõtlevad tegelased eesotsas C. R. Jakobsoniga süütasid nende ideede tulukesi meie suitsenud talutared seinte vahele, kus aastasadu olid vaevelnud algul pärisorjad, hiljem teoorjad. Paljud koolmeistrid-rahvavalgustajad, tundes inimeste majanduslikke ja moraalseid depressioone, otsisid teid ja väljapääse raskest olukorrast. Üheks kultuurielu arendamise

*

Aasta 1887. Väikeses Suure-Jaani keskuses asutati laulu- ja mänguselts «Ilmatar». Milline ajavaim valitses siis suure tsaaririigi Liivimaa kubermangus, mille territooriumil asus ka Suure-Jaani «kirikuküla»?

Ärkamisaeg — rahvusliku romantismi paatoslik kevad — oli vaibunud. Lahkhelid ja tülid eesti juhtivate tegelaste vahel, Aleksander III troonile asumisega alanud plaanikindel venestamispoliitika, Balti mõisnike reaktsioonilised surveavaldused — see kõik mõjus masendavalt kultuurieluks jõudu andvaile lättele. Ent sellele vaatamata need lätted loodi. Loodi «Ilmatar».

Inimesed otsisid teid oma allasurutud eetiliste ning esteetiliste tunnete ja mõtete avaldamiseks ja arendamiseks. Kunst on kosutavaks energiaallikaks seal, kus on allasurutud inimväärikus ja sellega seoses kõige üllamad tunded ja mõtted, on alati innustavaks jõuks kõigile eluavalduksile, on seoses progressiga. Millise hoo ja innuga tuldi tol ajal lauluharjutustele, sellest kirjutatakse 1922. a. «Ilmatari» 35 aasta juubeli puhul:

«Vaimustus oli suur. Harjutati ööd läbi. Kui hääled väsisid, rääkis juhataja muusika suurmeistrite elust ja loomingust. Bach, Händel, Haydn, Beethoven, Chopin, Liszt — neist kõigist teadis Suure-Jaani tolleaegne ärksam noorus juba siis midagi.»

«Ilmatari» koorikollektiiv ja selts on aastakümneid olnud ümbruskonna rahva kultuuriliste eneseavalduste teenistuses, korraldanud palju muusikaüritusi, rajanud raamatukogu, arendanud näitekunsti, sporti jne.

Kunst peegeldab elu ja on alati üksikisiku ja rahvaste eetiliste ja esteetiliste pühaduste teenistuses. Eluavalduksvormid ja ajastud muutuvad, arenevad. Ülendavale klassikalisele ajastule ja ergutavale romantismi ajastule järgnes möödunud sajandil rahvuslike koolkondade elluärkamine kunstis, sest igal rahvusel on olnud oma erinev temperament, hingelaad jne. Kõik see on kajastunud ja kajastub kunstis, andes sellega omapoolse panuse üldinimliku kunsti varasalve, rikastades viimast rahvusliku omapära võludega. Ja muusika — ühe armastatuima kunstiharu viljelejaks on olnud ka «Ilmatari» koorikollektiiv.

*

Isiklikud mälestused... Need ulatuvad üsna kaugele. Olin 8-aastane poisike. Väljas oli varakevadine õhtu. Vana koolimaja klassiruumist, kus toimus lauluharjutus, kostis M. Härma «Nooruse unenägu». Ka praegu on kooris veel neid, kes laulsid sellel harjutusel.

Mööduvad aastad, koguneb mälestusi: kontserdid, lauluharjutused, peoõhtud, väljasõidud Sürgaverre, Viljandi ja Tallinna laulupidudele. Kui suri minu hõbedajuukseline isa, juhatasin ka mina mõned aastad «Ilmatari» laulukoori. Mäletan hästi tore dat suvist laulupäeva Lembitu linnusel, laulupäevi vana seltsimaja õuel, millele järgnesid õhtused kontserdid, kus esinesid Mart Saar, Julius Vaks, Osvald Ots, Hugo Lepnurm, Karmen

Prii, Jenny Siimon jt. Väga hea mulje jättis üks sügisene kontsert koolimaja saalis, kus solistina esines Ott Raukas. Koor laulis sel kontserdil eriti kaunikõlaliselts, vaimustusega, hästi musitseerivalt...

Aasta 1962. Raadio, televisiooni, kosmose saladuste uurimise ajastu. Ent väikeses Suure-Jaani linnakeses korraldab kultuurimaja juures tegutsev «Ilmatari» segakoor ikka regulaarselt lauluharjutusi, viib läbi üllaid muusikaüritusi. Kaheksakümneliikmeline segakoor laulab maitsekalt uue koolimaja avaras saalis.

Kui vana suurejaanilane, kellele kodukoht jääb kalliks surmatunnini, tahan «Ilmatari» kollektiivi õnnitleda tema juubeli puhul kõigest, kõigest südamest. Soovin palju edu ja entusiasmi ning igale kollektiivi liikmele palju õnne isiklikus elus!

Villem Kapp

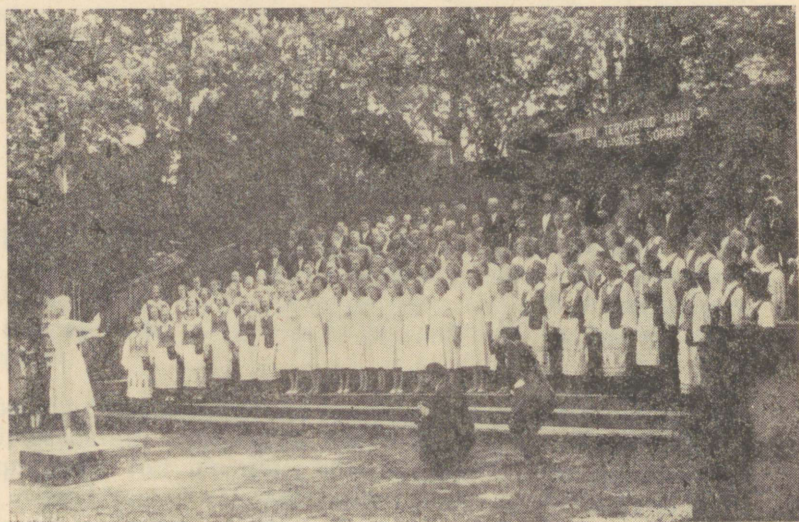
TERVITUS

juubeli puhul

Suure-Jaani on laululätete maa ja «Ilmatar» neil lätteil kasvunud puu. Hoidke uhkelt laululippu, «Ilmatari» lauljad, ja kandke seda edasi tulevastele põlvetele, vastu suurtele loominguilistele võitudele!

Tervitan enda ja segakoori «Koit» nimel segakoori «Ilmatar» ja tema tublisid juhte Mare Erikut ning Jaan Joandit koori 75 aasta juubeli puhul. Soovin edu ja jõudu meie laulukultuuri arendamisel!

Paul Krigul

Suure-Jaani laulupäev 1960. a.

Ühendus annab jõudu, armastus — ilu!

«Ilmatar» on esimene koor, kellega tuli mul pärast kooli lõpetamist tõsiselt tööle asuda.

Pean tunnistama, et tegelik töö kooriga oli hoopis raskem, kui seda koolipingis ette kujutasin. Napiks jäid teadmised ja oskused, puudu jäi kogemustest. Ees seisis aga suur üritus — 1960. a. juubelilaulupidu, millest tahtsime hästi ettevalmistatult osa võtta. Suurimat toetust, õpetust ja jõudu sain ma siis just koori lauljailt enestelt. Lauljate entusiasm ja hoog ning vaimustus oli nii suur, et haaras kaasa ka mind. Ja üheskoos ületasime mõnegi raskuse. Lauljate energia ja vaimustuse taha aga jäid varju paljudki puudused ja vead meie töös ning lauludes.

Meil on veel palju teha koori häälekooli parandamisel, häälerühmade tasakaalustamisel ja ühtlustamisel, tegevuse mitmekesistamisel jne. Minu sooviks juubelipäeval on, et laulukoor, millele pani aluse Suure-Jaani lauluisa Joosep Kapp 75 aastat tagasi, kujuneks tõeliseks rahvakooriks, et nüüd, mil koori ees seisavad mõõtmatult suuremad perspektiivid kui selle loomise päevil, võtaksid koori tööst osa kõik Suure-Jaani laulusõbrad. Eriti oodatud on aga uus vahetus — noorus. Koos on jõud tugevam ja samm pikem ning saavutatav kõrgem kunstiline tase.

Suurel juubelil soovin «Ilmatari» lauljateperele jõudu ja usku oma üritusse! Kõige tähtsam on aga visa töö ja armastus laulu vastu!

Mare Erik

Kostku võimsalt ühislaul!

Suure-Jaani — see on Lehola, muistsete vabadusvõitluste maa. Siinsed paigad kõnelesid juba Jakobsoni ajastul Joosep Kapile rahva vabadusest kauges minevikus. Need on andnud inspiratsiooni paljude teoste loomiseks kohapealt võrsunud helimeistritele Artur Kapile, Mart Saarele, Eugen Kapile ja Villem Kapile.

«Ilmatari» laulutaime on istutanud Joosep Kapp kindlas usus, et see võrsub ning kannab rohkem vilja. Ja tõesti — paljude aastakümnete jooksul on «Ilmatar» olnud muusikaliseks tuletorniks kogu Suure-Jaani piirkonnale. Tema algatusel ja innustusel on koorid Vastemõisast, Reegoldist, Sürgaverest, Tääksist, Kaansoost ja Vändrast ning Viljandist sageli kokku tulnud Suure-Jaani või Lõhavere linnamäele laulma ilust, tööst ja võitlusest, laulma ennast ikkest lahti, laulma parematest päevadest.

Ajaratas on teinud suure ringi — seitsmesaja-aastane pime öö, mis laskus Lembitu langemise järele eesti rahvale, on möödunud. Taas heliseb vaba laul õnnest ja rõõmust, suurest venasrahvaste perest, kellega koos sammub Eesti helge tulevik — kommunismi poole. Taas on elustunud ka «Ilmatari» koor, kandes edasi põliseid laulutraditsioone edukamalt kui kunagi varem. Ja jälle koguneb koori pidupäeval laulurahvast ligidalt ja kaugelt Suure-Jaani.

Olgu tervitatud kallid sõsar- ja vennaskoorid Viljandi rajoonist ning külalised kaugemalt! Kostku võimsalt ühislaul!

Jaan Joandi

«Ilmatari» laulukoorist minevikus ja tänapäeval

Esimese laulukoori asutamisest Suure-Jaanis möödub tänavu 100 aastat. See oli aastal 1862, kui siin alustas tööd kihelkonna koolmeistritest ja ärksamatest talumeestest koosnev meeskoor. Esimesel Eesti laulupeol 1869. a. laulis see juba 40-mehelises koosseisus. Koori asutajaks ja juhatajaks ning üldse kogu kohaliku kultuuri- ja hariduselu hingeks oli siia 1853. a. tööle asunud Valga Cimze seminari lõpetanud ärksameelne ning andekas koolmeister Joosep Kapp (Artur Kapi isa). Ta oli hea sõber C. R. Jakobsoniga, kelle töö-

Joosep Kapp

ja mõttekaaslasena võttis agaralt osa eesti ärkamisaegsetest suurüritustest, oli asutajaliikmena Eesti Kirjameeste Seltsi juhatuses ning Aleksandrikooli peakomitees.

Nõrдинud erakondlikest tülidest nimetatud suurüritustes, otsustas J. Kapp lõpuks pühenduda täie energiaga kohaliku kultuuri- ja hariduselu arendamisele. Tema otsesel kaasabil asutati 1887. a. Suure-Jaanis laulu- ja mänguselts (hiljem hariduselts) «Ilmatari». Selle laulukoor moodustati kohaliku meeskoori baasil. Sellest ajast peale eksisteerib Suure-Jaanis «Ilmatari»-nimeline laulukoor. Juhtiv organisatsioon võimaldas kohalike lauluhuviliste tihedamat koondumist ning nüüdsest peale kõlab koorilaul veelgi hoogsamini ning kõrgemal kunstilisel tasemel. 1890. a. täiendati koori naislauljatega ning edaspidi jääb kohalike laulutraditsioonide edasikandjaks segakoor. Koori peajuhatajaks jäi kuni surmani (1894) Joosep Kapp.

Segakoor «Ilmatar» 1894. aastal. Keskel koorijuht Hans Kapp.

Tema töö jätkajaks sai ta poeg Hans Kapp, kes juhatas koori edukalt 45 aastat. Innuka kultuuritegelase panus kohaliku muusikaelu heaks on suure lugupidamise vääriiline. Pärast tema surma 1937. a. sai perekonna traditsioonide jätkajaks ta poeg Villem Kapp.

Tihedad sidemed olid kooril Suure-Jaanist pärinevate heliloojate prof. Artur Kapi ja Mart Saarega, kes aitasid palju kaasa koori vaimsele ja kunstilisele arengule. Otsestest sidemeid on olnud kooril ka Eugen Kapiga.

Nõukogude võimu taaskeh-testamine 1940. a. töötas tuua koorile uusi võimalusi ning hoogu tegevuses, kuid järgnev Suur Isamaasõda ning sünge Saksa okupatsioon tõmbasid esialgu sellele kriipsu peale.

Suuri teeneid kunstilise isetegevuse elustamisel pärast raskeid sõja-aastaid oli

Hans Kapp

prof. Julius Vaksil, kes Suure-Jaani elama asudes organiseeris siin peale puhkpilliorkestri veel arvuka segakoori (1948. a.). Pärast J. Vaksi surma 1953. a. said kooritöö jätkajateks lühemat aega töötanud V. Kirber ja J. Kerstenson. Kauem töötas keskkooli õpetaja Ants Ruut, kes juhatas koori aastail 1954 kuni 1958. Pärast tema lahkumist Suure-Jaanist soikus segakoorilaul. Tänu aastatepikkuse praktikaga kogunud isetegevusliku koorijuhi Jaan Joandi aktiivsele tegevusele, töötas edasi juba 1952. a. J. Vaksi poolt loodud meeskoor.

Kuna väikesearvulise meeskoori täiendamiseks puudus baas, otsustati selle alusel organiseerida uus segakoor. See saigi teoks 1959. a. septembrikuus. Juhatajaks sai keskkooli muusikaõpetaja Mare Erik. Tema kõrval töötab innuga edasi Jaan Joandi. Kokkutulnud 70-liikmeline lauljatepere näitas end ühtse ja distsiplineeritud kollektiivina.

Siinjuures peab märkima suurt abi, mida nõu ja hea sõnaga andsid koori taaselustamisel Viljandi kultuuritegelased Paul Krigul, Priit Auspere ja Kalev Raave. Suureks toetuseks oli ka

Viljandi laulukooride «Koit», «Eha» ja «Sakala» heatahtlik suhtumine meie üritusse. Eriti head sidemed on meil kujunenud «Koiduga», kelle juht on meie koori esimene dirigent.

Alates taasestamisest 1959. a. on kooril tihedad sidemed endise dirigendi, helilooja Villem Kapiga, kes on aidanud meil sageli ületada mitmeid raskusi kooritöös, andnud väärtuslikku nõu ning ergutust töö organiseerimisel. Suuri teeneid on Villem Kapil käesolevate juubelipidustuste organiseerimisel. Selle kõige eest avaldab koor Villem Kapile sügavat tänu, valides ta oma teiseks dirigendiks.

Taastatud on sidemed ka vanameister Mart Saarega, kes on koorile pühendanud ja üle andnud kaks oma laulu, samuti meie teeneka helilooja Eugen Kapiga.

Nagu näeme, on «Ilmatari» koori ning üldse kohaliku kultuurielu areng minevikus ning kaasajal tihedalt seotud Suure-Jaanist pärinevate heliloojatega. Seepärast on arusaadav, miks meie juubelikontsertide kava koosneb enamuses ülalnimetatud autorite loomingust. Sellega tahame avaldada oma lugupidamist ja tänu neile kodukoha heaks nähtud vaeva eest!

«Ilmatari» laulukoor on osa võtnud kõigist laulupidudest, alates neljandast 1894. a. ja lõpetades suure juubelilaulupeoga 1960. a. Peale selle on lauldud arvukatel kihelkondlikel ja maakondlikel, hiljem ringkondlikel ja rajoonilistel laulupäevadel kodukandis ja kaugemal. Suuremate üritustena võib märkida «Ilmatari» meeste osavõttu Helsingi laulupeost 1897. a., 35 ja 50 a. juubeli tähistamist 1922. ja 1937. a. ning Joosep Kapi sajanda sünniaastapäeva tähistamist 1933. a.

Pärast 1959. a., mil koori tegevus on eriti hoogustunud, on antud rida kontserte Suure-Jaanis, Viljandis, Abjas, Otepääl, Väandras ja mujal. 1960. a. üldlaulupeo eel said naislauljad uue

Artur Kapp

kontsertriituse. Meeslauljad pärisid need endiselt meeskoorilt. 1961. a. suvel valmisid ka rinnamärgid.

Koorile on antud mitu aukirja (vanim neist 1896. a. laulupeolt). Koorijuhti on autasustatud ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Kooris laulavad inimesed erinevatelt tööaladelt: kolhoosnikud, sovhoositöötajad, töölisi ja teenistujaid kõigist kohalikest asutustest ja ettevõtetest. Paljudel neist on aastaid juba üle kuuekümneme, kuid lauluvaimustust jätkub veel andmiseks noortelegi.

Kooris on ka mitmeid aktiivseid noori nagu L. Vainaru, E. Roosimölder jt. Kohapeal on aga veel palju noori, kelle osavõtt koori tööst oleks teretulnud.

Kolme viimase aasta jooksul oleme õppinud 60 laulu, raskeim nendest on J. Jürme «Rukkirääk».

76. aastasse astudes seisab «Ilmatari» lauljate ees palju kavatsusi ja ülesandeid: kõigi kohalike lauluhuviliste kaasatõmbamine koori töösse, kõlaühtsuse parandamine ja meisterlikkuse tõstmine, suurvormide võtmine kavasse, sidemete loomine vennasvabariikide kooridega ja muidugi ka aktiivsem kontserditegevus. Kindlasti võtame osa 1965. a. üldlaulupeost.

Ilmatarlaste suunanäitajaks on NLKP XXII kongressi otsused ja NLKP programm, mis määravad meie tegevuse igapäevases tootmistöös ning edasilikumise kunstilise isetegevuse radadel. Meie «majakaiks» on aga vabariigi parimad koorid, eelkõige teeneline segakoor «Koit».

«Ilmatari» peret seovad ühtseks kollektiiviks tugevad sidemed: armastus koorilaulu vastu, soov tõsta kodukoha vanade traditsioonidega laulukultuuri veelgi kõrgemale kaasaegsele tasemele ning soov anda omapoolne panus kommunismi ehitava nõukogude rahvaste pere üha areneva kultuuri varasalve,

Ain Erik,
segakoori «Ilmatari» juhatuse esimees

Suure-Jaani segakoor „Ilmatar“ 1962. a.

Koori juhatus 1962. a.

Istuvad (vasakult paremale): D. Reimann, A. Saar, koorijuht
M. Erik, A. Erik, V. Kaasik ja L. Reimaa. Seisavad: A. Reimann,
A. Nurk, M. Nilson.

Koorijuhid — Mare ERIK
Jaan JOANDI

KOORI JUHATUS

Esimees — Erik, Ain
Aseesimees — Saar, Alma
Koorivanem — Sassian, Milvy
Sekretär — Nurk, August
Laekur — Kaasik, Valentine
Liikmed — Reimaa, Ludmilla
Hindriks, Leida
Reimann, Daisy
Reimann, Aleksander
Nilson, Martin

L A U L J A D

S o p r a n

1. Adamson, Ludmilla	18. Pärtel, Helle
2. Asov, Linda	19. Raitma, Ellen
3. Ilves, Irene	20. Ramjalg, Marta
4. Ilves, Saima	21. Reimaa, Ludmilla
5. Kink, Hilja	22. Reimann, Natalie
6. Kuldkepp, Alma	23. Roosimölder, Evi
7. Kurrikoff, Leida	24. Ruusakink, Leida
8. Köst, Leida	25. Silm, Vaike
9. Lainemäe, Hilja	26. Söber, Larissa
10. Lenk, Ida	27. Teemus, Amanda
11. Liho, Ella	28. Tobi, Silvi
12. Matveus, Helge	29. Tohver, Linda
13. Miilimäe, Maimu	30. Tähnas, Salme
14. Nilson, Hilda	31. Vainaru, Leida
15. Nord, Salme	32. Vallimäe, Semilla
16. Nurk, Mare	33. Vösa, Linda
17. Pollmann, Marta	

A l t

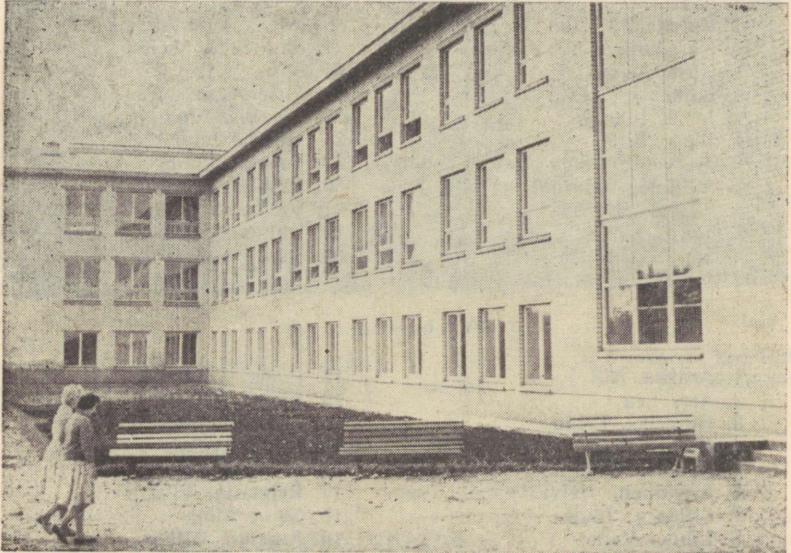
1. Arakas, Aili	12. Pöder, Linda
2. Arr, Lea	13. Pöder, Magda
3. Hindriks, Leida	14. Põldes, Linda
4. Härm, Astra	15. Püss, Lydia
5. Kaasik, Valentine	16. Reimann, Daisy
6. Kappinen, Helvi	17. Reimann, Elsa
7. Lilleorg, Juuli	18. Saar, Alma
8. Linde, Vaike	19. Sassian, Milvy
9. Lubi, Johanna	20. Seier, Meeta
10. Männik, Elli	21. Tammekivi, Marie
11. Nurk, Mall	

T e n o r

1. Erik, Ain	8. Palits, Alfred
2. Jürgen, Feliks	9. Pollmann, Jüri
3. Kaasik, Teodor	10. Pullmann, Aleksander
4. Koitla, Edvin	11. Pöder, Alfons
5. Koort, Paul	12. Pärtel, Tõnis
6. Licht, August	13. Reimann, Aleksander
7. Nurk, August	14. Valma, Ardi

B a s s

1. Aalja, Ako
2. Hindriks, Heino
3. Kaul, Eduard
4. Kimmel, August
5. Kivi, Nikolai
6. Licht, Oskar
7. Männik, Heino
8. Nilson, Martin
9. Ojamaa, Martin
10. Rannaste, Johannes
11. Reimann, Roland
12. Reimann, Voldemar
13. Räni, Einar
14. Tammist, Paul
15. Teemus, Nikolai
16. Vari, Endel

Suure-Jaani uus keskkoolihoone.

*Segakoori „Ilmatar“ 75 a. juubelile
pühendatud pidustuste*

K A V A

*7. ja 8. juulil 1962. a.
Suure-Jaanis*

Segakoori «Ilmatar» 75 a. juubelikontsert

7. juulil

SUURE-JAANI KESKKOOLI SAALIS ALGUSEGA KELL 20

K A V A:

I

Lenini partei (E. Hiir)	—	E. Kapp
Töö ja võitlus (P. Rummo)	—	E. Kapp
Söötsin tätku (rahvaluule)	—	M. Saar
Unustamatu laul (M. Saar)	—	M. Saar
Õhtulaul (I. Sikemäe)	—	V. Kapp
Voogavad põllud (J. Smuul)	—	V. Kapp

Esitab segakoor «Ilmatar»

Esineb RAT «Estonia» ooperisolist Aino Külvand

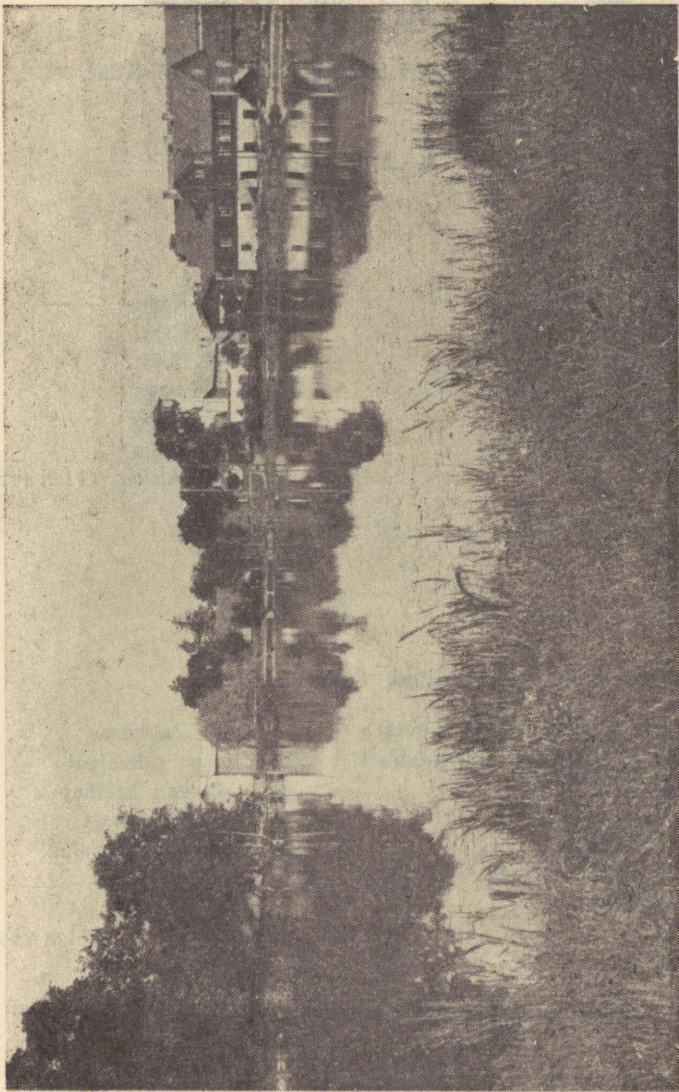
II

Esineb NSV Liidu rahvakunstnik Tiit Kuusik

Au nõukogude võimule (M. Issakovski)	—	V. Zahharov
Tasa heliseb kelluke väljal (rahvaluule)	—	vene rahvalaul
Menuett (J. Zeiger)	—	L. van Beethoven
Õöbik (P. Tšaikovski)	—	P. Tšaikovski
Naabrike (rahvaluule)	—	ukraina rahvalaul
Päike vajus pärnapuule (E. Visnapuu)	—	G. Ernesaks
Rukkirääk (M. Under)	—	J. Jürme

Esitab segakoor «Ilmatar»

Koori juhatavad MARE ERIK ja JAAN JOANDI

Vaade Suure-Jaanile.

Segakoori „Ilmatar“ 75 a. juubelile pühendatud

SUUR VABAÕHUKONTSERT

8. juulil

SUURE-JAANI LAULUVÄLJAKUL

Tegelaste piduliku rongkäigu algus kell 15.30

Avamine kell 16

1. Avasõna 2. NSV Liidu hümn 3. Peokõne 4. Tervitused

K A V A:

Ühendatud koorid

Läänemeri — rahumeri (R. Parve) — E. Kapp
Koit (F. Kuhlbars) — M. Lüdig

Segakoorid

Töö ja võitlus (P. Rummo) — E. Kapp
Karjane (rahvaluule) — M. Saar
Voogavad põllud (J. Smuul) — V. Kapp

Naiskoorid

Kodumaa kaitsel (I. Dolmatovski) — D. Šostakovič
Tulge jaaniku tulele
(ooperist «Vabaduse laulik») — E. Kapp
Naljalaul (rahvaluule) — läti rahvalaul
Neiu kiitlemine (ooperist «Lembitu») — V. Kapp

Segakoor «Ilmatar»

Au nõukogude võimule (M. Issakovski) — V. Zahharov
Naabrike (rahvaluule) — ukraina rahvalaul

Puhkpilliorkestrid

Pidulik proloog — V. Kapp
Rahumeri — E. Aarne
Pidulik marss — E. Kapp

Meeskoorid

Leelo (rahvaluule) — M. Saar
Mu süda (M. Lipp ja K. E. Sööt) — A. Kapp
Ei uhnem (rahvaluule) — vene rahvalaul
Neiud kaevul (rahvaluule) — leedu rahvalaul
Põhjarannikul (K. Merilaas) — V. Kapp

Segakoori «Koit» esinemine

Segakoorid

Pühendus (E. Wöhrmann)	—	A. Kapp
Noorte laul (A. Saarik)	—	T. Vettik
Me uhke rand (K. Korsen)	—	A. Karindi
Mu armas kodumaa (A. Dostal)	—	S. Tulikov

Ühendatud koorid

Laul rõõmule (Fr. Schiller)	—	A. Läte
Hümn suurele linnale (A. Fatjanov)	—	R. Glier

Lõppsõna

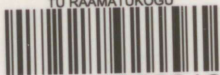
Eesti NSV hümn

Osa võtavad külaliskoorid Tallinnast, Põltsamaalt, Abjast, Viljandist ning Viljandi rajoonist.

Toimetaja A. Erik

Hind 25 kop.

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00895313 7